



ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcu: **T.B.**, bytom P., právne zastúpeného JUDr. J., advokátom v M., proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 19588/2007-1409 zo dňa 23.2.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/40/2007-53 zo dňa 3.10.2007, takto

r o z h o d o l

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Košiciach č. k. 7S/40/2007-53 zo dňa 3.10.2007 v spojení s opravným uznesením č. k. 7S/40/2007-78 zo dňa 21.12.2007 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 19588/2007-1409 zo dňa 23.2.2007, ktorým žalovaný na odvolanie žalobcu potvrdil prvostupňové rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Čierna nad Tisou

zn. R-491/2007-5334 zo dňa 2.1.2007 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru colníka podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov (ďalej len zákon) z dôvodu, že žalobca porušil základné povinnosti colníka stanovené v § 44 ods. 3 písm. a/, b/ a h/ zákona a ako vedúci zmeny si nesplnil povinnosť uloženú v § 45 písm. a/ zákona.

Súd tak rozhodol potom, čo mal z dôkazov vykonaných v správnom konaní za preukázané, že kontrolu u cestujúcich z Ukrajiny vykonal žalobca nedôsledne, napriek tomu, že cigarety ukryté na ich tele v takom počte, v akom boli následne odhalené, bolo možné zistiť na prvý pohľad a stotožnil sa so záverom colných orgánov, že žalobca porušil ustanovenie § 44 ods. 3 písm. a/, b/ a h/ zákona a neriadil sa Nariadením VPCÚ Čierna nad Tisou č. 1/2006. Okrem iného v súvislosti s námietkou žalobcu uviedol, že v danom prípade zákon nerozlišuje spôsob vykonania kontroly jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti s opakovanými predtým úspešne ukončenými colnými kontrolami, s ktorými žalobca zrejme nemal problém, ale naopak, umožňuje pri zlyhaní čo len jednej riadne nevykonanej kontroly postup podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona, keďže správny orgán posúdil, že išlo o hrubé porušenie základných povinností colníka. Na záver uviedol, že bez súhlasu vedúceho zmeny žiadny podriadený pracovník nemôže opustiť kontrolované pracovisko a táto skutočnosť musí byť známa v rámci subordinácie výkonu colnej kontroly, aj bez opakovaného vydania pokynu. Podľa názoru súdu sa žalovaný sa vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami žalobcu.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím sa zruší a vec sa vráti správne orgánu na ďalšie konanie.

Trval na tom, že súd prvého stupňa pochybil, keď si osvojil právny názor žalovaného a jeho konanie kvalifikoval ako porušenie služobnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom. Ku konštatovaniu krajského súdu, že „bez súhlasu vedúceho zmeny žiadny podriadený pracovník nemôže opustiť kontrolované pracovisko a táto skutočnosť musí byť známa v rámci subordinácie výkonu colnej kontroly, aj bez opakovaného vydania pokynu“ uviedol, že je v rozpore s obsahom spisov. Poukázal na zápisnicu zo dňa 7.12.2006, v ktorej sa colník M. priznal, že žalobca ako vedúci zmeny mu v ten deň nedal žiadny pokyn, čo má robiť a preto

bez jeho vedomia odišiel z tohto pracoviska. Zdôraznil, že povinnosťou colníka podľa Nariadenia č. 1/2006 bolo vykonávať colný dohľad nad cestujúcimi, aby nikto nekontrolované nevystúpil z vlaku a následne sa vyhol colnej kontrole, tiež vykonávať colný dohľad vo vestibule nad cestujúcimi čakajúcimi na colnú kontrolu, aby nekontrolovateľne nemanipulovali so svojimi batožinami. Podľa jeho názoru colník V. tým, že opustil pracovisko „normálny rozchod“ bez jeho vedomia a súhlasu ako vedúceho zmeny, konal v rozpore s uvedeným nariadením, čo však nemá byť na ujmu žalobcu.

Pripomenul, že z cestujúcich, u ktorých boli následnou kontrolou nájdené cigarety, boli dve ženy, u ktorých môže osobnú prehliadku vykonať len osoba rovnakého pohlavia a v tejto súvislosti poukázal na to, že ešte pred príchodom rýchlika telefonicky volal k colnej kontrole colníčku B. z pracoviska „prekládka“, aby mohla vykonať osobné prehliadky u cestujúcich žien, avšak menovaná odmietla prísť s odôvodnením, že si zabudla niektoré súčiastky uniformy a teda prehliadky vykonávať nemôže, nakoľko zákon ukladá povinnosť vykonávať colnú kontrolu v rovnošate. Colníčka K. namiesto seba poslala na výpomoc colníka V.. Táto skutočnosť vyplýva zo zápisnice zo dňa 14.12.2006 a tiež nemôže byť jemu na ujmu, najmä vzhľadom na skutočnosť, že za rozdeľovník služieb zodpovedá a vyhotovuje ho vedúci PCÚ Čierna nad Tisou Bc. J. a nie on.

Okrem toho namietal, že výkon kontroly u ďalších dvoch cestujúcich bol znemožnený tým, že Bc. P. dal colníkovi P. pokyn, aby prerušil výkon colného dohľadu a šiel písať rozhodnutia, čo malo za následok, že cestujúci, u ktorých bola colná kontrola už vykonaná (asi u polovice) zobrali batožinu s tovarom, ktorý na kontrolu nebol vôbec predložený, čím vznikla nekontrolovateľná situácia a voľný pohyb cestujúcich vo vestibule, avšak nie z viny žalobcu, nakoľko kvôli tejto situácii cestujúci v čase, keď ich kontroloval, vôbec nemuseli mať batožiny s cigaretami pri sebe. Zdôraznil, že bežnou kontrolou nebolo možné odhaliť ani pašované cigarety, ktoré mali na tele ukryté ženy, pretože denne prejdú cez priechod stovky cestujúcich a je nemožné u každého vykonať osobnú prehliadku, ktorú navyše môže vykonať len osoba rovnakého pohlavia. Dodal, že žiadna norma neukladá colníkovi povinnosť vykonávať u cestujúcich osobnú prehliadku a skutok sa stal v zimnom období, teda cestujúci mali na sebe zimné ošatenie, cez ktoré nebolo možné pohľadom zistiť, či pod ním nie sú ukryté pašované cigarety.

Nesúhlasil so záverom správnych orgánov, že vykonal colnú kontrolu nedbalým a povrchným spôsobom a poukázal na § 6 zákona č. 199/2004 Z. z. upravujúci vykonanie osobnej prehliadky.

Poukázal aj na to, že pašované cigarety boli odhalené pri následnej kontrole a podľa jeho názoru aj zákonodarca mal na mysli, že pri vykonávaní colného dohľadu v niektorých prípadoch dôjde k odhaleniu nezákonného dovozu tovaru až vykonaním následnej kontroly, avšak prijatím filozofie, že keď kontrolná skupina v rámci následnej kontroly odhalí nezákonný dovoz tovaru a konanie colníka, ktorý u cestujúceho skôr vykonal colnú kontrolu by sa kvalifikovalo ako porušenie služobnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom, tak by v krátkom čase bola polovica colníkov prepustená.

Na záver uviedol, že odhaľovanie pašovaného tovaru je dnes pri súčasnej migrácii založené na informáciách, s ktorými pracujú špeciálne kontrolné skupiny a bolo by nespravodlivé prepustiť ho zo služobného pomeru na tom skutkovom základe, že kontrolná skupina získa informáciu o osobe, ktorá má prevážať pašovaný tovar, túto informáciu neodovzdá colníkovi, ale počká, aby u osoby vykonal kontrolu a potom túto osobu zastaví, odhalí pašované cigarety rafinovane ukryté na tele.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Zaujal stanovisko k vzneseným námietkam a trval na tom, že žalobca 9.11.2006 pri vykonávaní colnej kontroly cestujúcich postupoval nedbalo a povrchno, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil služobné povinnosti a služobnú prísahu.

K tvrdeniu žalobcu o konaní colníka V. pripomenul, že Nariadenie vedúceho pobočky Colného úradu Čierna nad Tisou č. 1/2006 priamo neustanovuje povinnosti colníkov, ktorí na základe požiadavky vedúceho zmeny pracoviska „normálny rozchod“ prídu na kontrolu dovozných vlakov z pracoviska „prekládka“, taxatívne však ustanovuje, že colníci sa riadia pokynmi vedúceho zmeny pracoviska „normálny rozchod“, pričom žalobca ako vedúci zmeny tohto pracoviska nevydal pre podriadených žiadne pokyny v súvislosti s kontrolou rýchlika R-Dukla, čím konal v rozpore s uvedeným nariadením.

V súvislosti s námietkami žalobcu týkajúcimi sa osobných prehliadok cestujúcich žien uviedol, že ako vedúci zmeny mal v zmysle nariadenia č. 1/2006 určenú súčinnosť s vedúcim

zmeny „prekládka“ a bol povinný zabezpečiť minimálne jedného colníka na vykonávanie colnej kontroly v dovozných vlakoch. Žalobca síce o súčinnosť požiadal, ale uspokojil sa s tým, že tejto kontroly sa zúčastní colník, keďže colníčka K. z pracoviska „prekládka“ sa nedostavila, čím ako vedúci zmeny organizačne pochybil, lebo mohol a mal predpokladať, že možno bude potrebné vykonať osobnú prehliadku žien. Okrem toho poukázal na Služobný predpis č. 2/95/13 a Nariadenie riaditeľa Colného úradu Čierna nad Tisou č. 3/2006, podľa ktorých môže byť o vykonanie prehliadky požiadaná iná spoľahlivá osoba rovnakého pohlavia nad 18 rokov v prípade, že nie je možné zabezpečiť, aby osobnú prehliadku cestujúceho vykonal colník rovnakého pohlavia. Žalovaný spochybnil tvrdenie žalobcu, že ešte pred príchodom rýchlika telefonicky volal ku kontrole colníčku K. z pracoviska „prekládka“, pretože zo zápisnice zo dňa 14.11.2006 vyplýva, že tejto colníčke nič nebránilo v tom, aby vykonala colnú kontrolu, ale nebola volaná, pretože po prejednaní pár cestujúcich sa dostavila na pobočku aj zástupkyňa vedúceho pobočky, ktorá už potom vykonala následné osobné prehliadky u žien. Žalobca však nemohol predpokladať, že zástupkyňa príde a navyše tá sa dostavila až potom, čo v rámci následnej kontroly bola zistená potreba vykonať u cestujúcich žien osobnú prehliadku.

Za zavádzajúce označil žalovaný tvrdenie žalobcu, že vedúci pobočky znemožnil vykonávať dohľad nad cestujúcimi vo vestibule tým, že vydal pokyn pre colníka K., aby šiel písať rozhodnutie, pretože následná kontrola bola vykonaná až potom, čo sa cestujúci podrobili colnej kontrole, ktorú vykonal žalobca s ďalším colníkom a opustili vestibul budovy. Následne boli títo cestujúci colníkmi vykonávajúcimi následnú kontrolu vrátení do budovy colného úradu, kde boli podrobení následnej kontrole a až po zistení, že dovážajú nezákonne cigarety na územie Slovenskej republiky vydal vedúci pobočky pokyn pre colníka K., aby napísal príslušné rozhodnutia. Teda tento pokyn už nemohol mať za následok to, že by si cestujúci medzi sebou vymieňali batožiny, čo potvrdili i colníci K. a B..

Na záver skonštatoval, že zo zápisníc vyplýva, že bolo vizuálne zjavné, že cestujúce mali na tele tovar a teda i žalobca mohol a mal získať podozrenie už vizuálne, keďže množstvo dovážaných cigariet (14,4 a 9 kartónov) bolo také, že bolo možné ho zistiť aj pohľadom a to najmä, ak by žalobca skutočne vykonal kontrolu tak, ako to uviedol do zápisnice, že cestujúce vyzval, aby roztvorili vrchný kabát a vizuálne zisťoval, či na tele nedovážajú tovar. Zdôraznil, že k získaniu podozrenie nebolo potrebné disponovať

informáciami o tom, že cestujúce nezákonne pašujú cigarety, bolo len potrebné dôsledne u nich vykonať colnú kontrolu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (246c ods. 1 v spojení s ust. § 10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 212 a nasl. OSP a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd v medziach dôvodov odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiam predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd zo spisu krajského súdu ako aj z administratívneho spisu žalovaného zistil, že rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Čierna nad Tisou zn. R-491/2007-5334 zo dňa 2.1.2007 bol žalobca prepustený zo služobného pomeru colníka podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona z dôvodu, že porušil základné povinnosti colníka stanovené v § 44 ods. 3 písm. a/, b/ a h/ zákona a ako vedúci zmeny si nesplnil povinnosť uloženú v § 45 písm. a/ zákona, čo správne orgány vyhodnotili ako porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom, pričom jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Toto porušenie povinností a prísahy žalobcom spočívalo v tom, že žalobca dňa 9.11.2006 povrchno a nedbalo vykonanou kontrolou cestujúcich vstupujúcich na územie Slovenskej republiky v rýchlíku R-Dukla prepustil u cestujúcich - R. 3.280 ks cigariet, J. 220 ks cigariet, S. 2.000 ks cigariet a D. 220 ks cigariet v rozpore s čl. 46 ods. 1 písm. a/ Nariadenia Rady č. 918/83 z 28.3.1983 ustanovujúcim systém spoločenstva pre oslobodenie od cla, ako aj v rozpore s čl. 4 ods. 13 a 14 Nariadenia Rady č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva a v rozpore s § 9 ods. 3 písm. o/ zákona č. 652/2004 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ďalej si žalobca ako vedúci zmeny nesplnil povinnosť v zmysle § 45 písm. a/ zákona a to organizovať, riadiť, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených colníkov, nakoľko dňa 9.11.2006 nevydal pre colníka M.V. žiadny príkaz ani

pokyn, ktorým sa mal menovaný riadiť pri vykonávaní colnej kontroly cestujúcich predmetného rýchlika.

Na základe odvolania žalobcu žalovaný rozhodnutím č. 19588/2007-1409 zo dňa 23.2.2007 potvrdil prvostupňové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že uvedeným konaním žalobca porušil služobnú prísahu a služobné povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Žalovaný sa stotožnil so záverom prvostupňového správneho orgánu, že žalobca vykonanie colnej kontroly podcenil a vykonal ju nedôsledne a povrchno, keď bolo v jeden deň u štyroch cestujúcich následnou colnou kontrolou zistené, že na územie Slovenskej republiky bolo nezákonne dovezených 5720 ks cigariet. Cestujúci dovážali cigarety v cestovných batožinách a teda neboli ukryté takým spôsobom, aby ich nebolo možné odhaliť vykonaním riadnej colnej kontroly. V čase keď bola vykonaná colná kontrola u cestujúcich, u ktorých bol následnou colnou kontrolou zistený nezákonný dovoz cigariet, vykonávali dohľad nad cestujúcimi A.B. a P.K., z ktorých výpovedí vyplýva, že cestujúci si vo vestibule nemohli tašky vymeniť a ani si ich nevymenili. Pokiaľ ide o cestujúce – z výpovedí Ing. L., Bc. J. a Bc. Ľ. je zrejmé, že cigarety dovážané na tele žien bolo vzhľadom na ich množstvo a objem možné odhaliť pohľadom a teda aj žalobca mohol a mal tieto cigarety odhaliť pri ním vykonávanej colnej kontrole. Konštatoval, že žalobca nežiadal o súčinnosť colníčku K. z pracoviska „prekládka“, aby sa zúčastnila vykonávania osobnej prehliadky cestujúcich žien, avšak mal a mohol predpokladať, že v kontrolovanom rýchliku budú cestovať aj ženy, ktoré by mohli nezákonne dovážať tovar na tele a že bude treba vykonať ich osobné prehliadky.

V súvislosti s nesplnením si povinnosti podľa § 45 písm. a/ zákona uviedol, že colníkovi M. nevydal žiadne pokyny ani neurčil povinnosti, čím došlo k situácii, že tento colník vykonával len činnosti podľa vlastného uváženia a preto aj ukončil výpomoc a svojvoľne sa vrátil na pracovisko „prekládka“.

Žalovaný dospel k záveru, že u žalobcu boli naplnené podmienky pre jeho prepustenie zo štátnej služby, pretože žalobca sa dopustil porušenie služobnej prísahy, nakoľko sa neriadil ústavou, ústavnými zákonmi a porušil základné povinnosti colníka ustanovené v § 44 ods. 3 písm. a/, b/, h/ a v § 45 písm. a/ zákona a jeho ďalšie ponechanie v služobnom pomere by bolo

na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, pretože hrubé porušenie základných povinností colníka nedáva záruku na ďalší riadny výkon štátnej služby a jeho prístup k výkonu štátnej služby vytvára a posilňuje negatívnu mienku verejnosti, narušuje vážnosť colnej správy a ohrozuje dôveru k colnej správe.

Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal i na stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9.5.2002, v zmysle ktorého vzhľadom na to, že u colníkov porušovanie služobných povinností má vplyv na ekonomiku Slovenskej republiky a v neposlednej miere aj na kredit Slovenskej republiky v zahraničí, tak z hľadiska právneho i z hľadiska spoločenských potrieb pre konštatovanie porušenia služobnej prisahy alebo služobnej povinnosti podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona ako dôvod prepustenia colníka zo služobného pomeru sa nemôže vyžadovať porušenie služobných povinností takej intenzity, ktorá by bola charakterizovaná ako úmyselné konanie colníka.

Podľa § 17 ods. 1 zákona občan pri vzniku služobného pomeru colníka skladá služobnú prisahu, ktorá znie: "Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to i s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!"

Podľa § 44 ods. 3 zákona colník je povinný

- a) **plniť svedomite úlohy, ktoré sú uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,**
- b) **vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,**
- c) oznámiť bezprostredne nadriadenému poruchy a nedostatky, ktoré ohrozujú alebo sťažujú výkon štátnej služby a hroziacu škodu,
- d) zakročiť, ak hrozí škoda a na jej odvrátenie je potrebný neodkladný zákrok; nemusí tak konať, ak mu v tom bráni dôležitá okolnosť alebo ak by tým seba alebo iné osoby vystavil vážnemu nebezpečenstvu ohrozenia života alebo zdravia,

- e) pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa slušne k štátnym zamestnancom a v služobnom styku aj k ostatným občanom,
- f) zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom štátnej služby na vlastný prospech alebo na prospech iného,
- g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť colnej správy alebo ohroziť dôveru k colnej správe,
- h) dodržiavať služobnú disciplínu,**
 - i) vykonávať štátnu službu nestranne,
 - j) poskytnúť colnej správe osobné údaje, ktoré sú nevyhnutné na realizáciu práv a povinností vyplývajúcich zo služobného pomeru,
 - k) plne využívať čas služby a dodržiavať stanovený základný čas služby v týždni, prípadne kratší čas služby v týždni; to neplatí v prípade, že mu bolo udelené služobné voľno alebo dovolenka,
 - l) byť pri výkone štátnej služby ustrojený a dbať o náležitú úpravu svojho zovňajšku,
 - m) oznámiť bezodkladne bezprostredne nadriadenému príbuzenské vzťahy podľa § 18, ku ktorým došlo počas trvania služobného pomeru,
 - n) oznámiť bez zbytočného odkladu nadriadenému stratu alebo odcudzenie svojej služobnej zbrane, služobného preukazu alebo služobného odznaku,
 - o) podrobiť sa lekárskej prehliadke, prieskumnému konaniu alebo psychologickému vyšetreniu na zistenie zdravotnej a duševnej spôsobilosti na výkon štátnej služby,
 - p) nastúpiť do výkonu štátnej služby bezodkladne po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru a oboznámiť s týmto rozhodnutím bezprostredne nadriadeného,
 - q) predložiť bezodkladne nadriadenému rozhodnutia zakladajúce stratu bezúhonnosti,
 - r) zabezpečiť účelné a hospodárne spravovanie a využívanie finančných zdrojov, zariadení a služieb, ktoré mu boli zverené,
 - s) plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

Podľa § 45 písm. a/ nadriadený je povinný organizovať, riadiť, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených colníkov.

Podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 227 zákona za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi (ods. 1).

Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a ohliadka (ods. 2).

Účastník konania je oprávnený navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy (ods. 3).

Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 4).

Odvolaací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu v intenciách podaného odvolania a v nadväznosti na neho aj rozhodnutia žalovaného ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že colné orgány si pre svoje rozhodnutie vo veci zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležite zistili skutkový stav a výkladom relevantných zákonných ustanovení dospeli k správne právnemu záveru, že konanie žalobcu tak ako je konkretizované v napadnutom rozhodnutí bolo porušením služobných povinností colníka a v rozpore s obsahom služobnej prísahy a preto bolo správnymi orgánmi dôvodne kvalifikované ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona.

Námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktoré sa v podstate zhodovali s námietkami vznesenými v správnom konaní ako aj v žalobe neboli podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Žalovaný sa nimi dôsledne zaoberal a svoje stanovisko k nim vyčerpávajúcim spôsobom uviedol vo svojom rozhodnutí. S jeho záverom v ich posúdení sa súd prvého stupňa stotožnil dôvodne, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu, bolo možné k nemu dospieť vyhodnotením obsahu zápisníc zo dňa zo dňa 29.11.2006 o výpovedi Bc. J. a zo dňa 5.12.2006 o výpovedi Bc. L., z ktorých vyplýva, že u cestujúcich žien R. a S. bolo možné na pohľad zistiť, že ne tele majú ukryté cigarety, vzhľadom na veľké množstvo takto pašovaných cigariet a tiež z výpovede B., podľa ktorej ju žalobca nevyzval, aby sa osobne zúčastnila vykonávania colnej kontroly (čo pripustil aj žalobca v zápisnici zo 14.11.2006).

Obdobne podľa výpovede Ing. L. zo dňa 29.11.2006 bol colník K., ktorý mal dohľad nad cestujúcimi, ktorí ešte neboli po colnej kontrole, zavolaný Bc. J., aby šiel písať rozhodnutia, ale Ing. B. uviedol, že súčasne vydal príkaz ďalším colníkom, aby tento priestor zabezpečili a colník K. vo výpovedi zo 16.11.2006 uviedol, že ho Bc. P. zavolať písať rozhodnutia v čase, keď bola skontrolovaná asi polovica cestujúcich a vo vestibule bol z pobočky síce sám, ale boli tam prítomní aj iní colníci – stála služba a colníci Colného úradu Čierna nad Tisou – K. a príslušníci OCD – M., V., H. a M.. Podľa výpovedí Bc. K. zo dňa 7.12.2006, A. zo dňa 11.12.2006 a Ing. H. zo dňa 11.12.2006 nemohlo medzi cestujúcimi vo vestibule dôjsť k výmene alebo odovzdávaniu batožiny.

Napokon z výpovede colníka V. zo dňa 7.12.2006 vyplýva, že tento po príchode rýchlika zabezpečoval dohľad tak, aby nikto z cestujúcich nevystúpil z vlaku a nevyhol sa colnej kontrole, ale potom čo nedostal žiadne iné pokyny a úlohy od vedúceho zmeny – žalobcu (čo pripustil aj žalobca vo svojej výpovedi zo 14.11.2006), ukončil výpomoc pri kontrole predmetného rýchlika a vrátil sa na pracovisko prekládka, na základe možno konštatovať, že žalobca konal v rozpore s nariadením č. 1/2006 taxatívne stanovujúceho povinnosť colníkov riadiť sa pokynmi vedúceho zmeny pracoviska „normálny rozchod“, ktoré však žalobca nevydal, čím porušil povinnosť podľa § 45 písm. a/ zákona.

Z uvedených dôvodov ani odvolací súd nepovažoval námietky žalobcu za opodstatnené a schopné spochybníť záver žalovaného a preto a ani v odvolacom konaní nebolo možné na ne prihliadnuť.

Konanie žalobcu, ktoré bolo v správnom konaní dostatočne preukázané, bolo aj podľa názoru odvolacieho súdu dôvodne správnymi orgánmi posudzované ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti, pričom je potrebné pripomenúť, že pre konštatovanie konania predstavujúceho v zmysle ustanovenia § 183 ods. 1 písm. d) zákona dôvod pre prepustenie colníka zo služobného pomeru sa nevyžaduje porušenie služobných povinností takej intenzity, ktorá by bola charakterizovaná ako úmyselné konanie colníka.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ krajský súd žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 OSP z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je vecne a právne správne, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto

odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1 potvrdil.

Odvolací súd žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože mu v tomto konaní nevzniklo právo na ich náhradu, keďže v tomto konaní bol neúspešný.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 24. marca 2009

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.

predseda senátu